

Arrest

nr. 191 814 van 11 september 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 29 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die *loco* advocaat X verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger te zijn, van Armeense origine, en afkomstig uit de stad Artashen gelegen in de provincie Armavir. Ongeveer twee jaar geleden kwam u via een vriend in contact met de politieke oppositiebeweging "Nor Hayastan" (Nieuw Armenië) waarvan u later ook lid werd. U woonde regelmatig bijeenkomsten van deze beweging bij. Verder hielp u onder meer bij het uitdelen van kleding en computers aan behoeftige personen. U nam ook deel aan demonstraties van de partij. Omwille van uw politieke activiteiten werd u in februari 2014 enkele keren opgebeld door een zekere E. (...) die zich voorstelde als een lijfwacht van generaal Manvel Grigoryan, parlamentslid en invloedrijke persoon in de regio. E. (...) zette u onder druk om uw politieke activiteiten stop te zetten. Omdat u uw activiteiten toch verderzette, vroeg hij u op een bepaald moment om hem te ontmoeten in het dorp Arshaluys. Tijdens deze ontmoeting werd u door E. (...) en enkele andere medewerkers van generaal

Manvel in elkaar geslagen. Hierbij braken ze uw arm. U lichtte de leiders van "Nor Hayastan" hierover in die u aanraadden om klacht in te dienen bij de politie. Dit leverde echter geen resultaat op. U werd vervolgens telefonisch bedreigd om geen klacht meer in te dienen. Daarna kende u geen problemen meer met medewerkers van generaal Manvel. Vanaf december 2015 werd u echter enkele keren opgebeld door personen die zich voorstelden als medewerkers van Arakel Movsesyan, ook een parlamentslid. Deze personen zetten u eveneens onder druk om uw politieke activiteiten stop te zetten. Op 26 juli 2016 nam u deel aan een demonstratie in Jerevan. Toen u 's avonds terugkeerde, werd u in de buurt van uw huis opgewacht door enkele medewerkers van Arakel Movsesyan. Ze namen u mee naar zijn huis in het dorp Baghramyan waar u werd opgesloten in de kelder. Arakel Movsesyan verplichtte u om uw vader op te bellen en hem te vragen naar daar te komen. Arakel Movsesyan vroeg uw vader om tweeduizend dollars te betalen in ruil voor uw vrijlating. Nadat uw vader het geld betaald had, werd u vrijgelaten. Op 29 juli 2016 nam u echter opnieuw deel aan een demonstratie in Jerevan naar aanleiding van de arrestatie van enkele leden van de beweging "Sasna Tsrer" die een politiegebouw bezet hadden. Toen de politie de deelnemers aan de demonstratie met geweld uit elkaar dreef, verschool u zich samen met enkele vrienden in een huis. Daarna brachten jullie de nacht door bij een tante van u. De volgende dag belde uw moeder u op om te zeggen dat uw vader in een ziekenhuis in Etchmiadzin was opgenomen. U vernam dat de mannen van Arakel u 's avonds voor uw huis hadden staan opwachten. Toen u niet thuiskwam, riepen ze dat uw vader moest buitenkomen. Daarop werd uw vader door deze personen in elkaar geslagen. U belde een vriend op die als arts in hetzelfde ziekenhuis werkte. Hij waarschuwde u dat medewerkers van Arakel Movsesyan de wacht hielden bij de kamer van uw vader. U belde vervolgens uw oom R. (...) op die u aanraadde om het land te verlaten. Op 30 juli 2016 bracht uw oom u met de wagen naar Georgië van waaruit u met de bus verder reisde naar Donetsk, Oekraïne. U verbleef daar bij een vriend van uw oom. Op 22 september 2016 reisde u onder begeleiding van een smokkelaar via Polen, Duitsland, en Nederland met de wagen verder naar België. U kwam op 27 september 2016 in België aan en diende op 18 oktober 2016 een asielaanvraag in. Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u de volgende documenten voor: uw rijbewijs, uw lidkaart van de politieke oppositiebeweging "Nor Hayastan", uw diploma, en een USB-stick. Na het gehoor bezorgde u het Commissariaat-generaal per post nog een röntgenfoto.

B. Motivering

U verklaarde uw land van herkomst ontvlucht te zijn, omdat u er omwille van uw politieke overtuiging vervolging vreesde vanwege het parlamentslid Arakel Movsesyan en zijn medewerkers (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d.19/01/2017, p. 6-14).

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds april 2011 konden ook manifestaties opnieuw zonder belemmeringen georganiseerd worden en verliepen ze zonder incidenten. Sinds de zomer van 2013 wordt er weliswaar melding gemaakt van een toename van het aantal incidenten waarbij politieke opposanten betrokken zijn, maar niet in die mate dat er actueel in Armenië sprake is van een situatie van systematische vervolging omwille van politieke redenen. Daarom kan louter het feit dat een asielzoeker in mindere of meerdere mate politiek actief zou zijn geweest in Armenië, op zich niet volstaan voor de toekenning van de vluchtelingenstatus.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming noodzakelijk.

Er dient echter op gewezen te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw asielrelaas aannemelijk te maken omwille van onderstaande redenen.

Zo bevatten uw opeenvolgende verklaringen met betrekking tot de door u aangehaalde vervolgingsfeiten meerdere opmerkelijke tegenstrijdigheden en incoherenties.

Vooreerst verklaarde u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat u op 26 juli 2016 door enkele medewerkers van Arakel Movsesyan werd meegenomen en dat u naar zijn huis in Baghramyan werd gebracht waar u in de kelder werd opgesloten. U stelde dat dit de enige keer was dat u door medewerkers van Arakel Movsesyan werd meegenomen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 19/01/2017, p. 8, 10). In de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, die ingevuld werd op de Dienst Vreemdelingenzaken, had u in strijd met deze verklaringen echter verklaard dat u, behalve op 26 juli 2016, in het verleden meermaals in het huis van Arakel Movsesyan in Baghramyan was geweest samen met andere leden van de beweging. U stelde dat jullie er telkens mondeling werden gewaarschuwd om niet meer deel te nemen aan demonstraties (zie Vragenlijst Commissariaat-generaal, vraag nr. 3.5). Toen u vervolgens op deze tegenstrijdige verklaringen met de

vragenlijst gewezen werd, had u hier geen aanvaardbare uitleg voor. U wijzigde uw eerdere verklaringen en beweerde dat de medewerkers van Arakel Movsesyan u in juni 2016 nog een keer van thuis hadden meegenomen. U beweerde dat ze u toen naar een café in Etchmiadzin hadden gebracht. Onmiddellijk daarna wijzigde u nog eens uw verklaringen en stelde u dat ze u toen niet hadden meegenomen, maar dat ze u opgebeld hadden en u gevraagd hadden om zelf naar dat café te komen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 19/01/2017, p. 13-14). De vaststelling dat u na confrontatie met tegenstrijdige verklaringen uw eerdere verklaringen meerdere keren aanpast, is op zich al weinig overtuigend te noemen. Bovendien zijn deze laatste verklaringen dan weer in strijd met uw eerdere verklaringen tijdens het gehoor waarbij u duidelijk stelde dat de medewerkers van Arakel Movsesyan u voor 26 juli 2016 enkel drie keer telefonisch onder druk hadden gezet, maar niet meegenomen hadden of ook niet gevraagd hadden dat u naar een bepaalde plaats zou komen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 19/01/2017, p. 9-10). Toen u met deze tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd werd, ontkende u slechts eerder in uw gehoor dergelijke verklaringen afgelegd te hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 19/01/2017, p. 14), wat geen aanvaardbare uitleg biedt voor de vastgestelde tegenstrijdigheden.

Verder verklaarde u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat medewerkers van Arakel Movsesyan u op 29 juli 2016 's avonds voor uw huis stonden op te wachten. Toen u niet thuiskwam, vroegen ze uw vader om naar buiten te komen. Buiten sloegen ze hem in elkaar. De volgende ochtend belde uw moeder u op om te zeggen dat uw vader in het ziekenhuis in Etchmiadzin was opgenomen. Vervolgens belde u een vriend op die als arts in hetzelfde ziekenhuis werkte (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 19/01/2017, p. 10-11). In de vragenlijst gaf u echter een andere versie van dezelfde feiten. U verklaarde namelijk dat u van uw moeder vernomen had dat uw vader die avond van thuis werd meegenomen door handlangers van Arakel Movsesyan. U werd vervolgens opgebeld door uw vriend die u meedeelde dat uw vader was opgenomen in het ziekenhuis waar hij werkte (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, vraag nr. 3.5). Toen u vervolgens met deze tegenstrijdige verklaringen werd geconfronteerd, beweerde u dat u dit niet zo verklaard had voor de Dienst Vreemdelingenzaken (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 19/01/2017, p. 14), wat geen afdoende uitleg biedt voor de vastgestelde tegenstrijdigheden. Uit het administratief dossier is immers gebleken dat uw verklaringen u op de Dienst Vreemdelingenzaken werden voorlezen en dat u ze ook voor akkoord hebt ondertekend. U verklaarde bij het begin van uw gehoor voor het Commissariaat-generaal ook dat u geen opmerkingen had bij het verloop van het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 19/01/2017, p. 2).

Tenslotte verklaarde u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat uw vader tweeduizend dollar betaald had in ruil voor uw vrijlating (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 19/01/2017, p. 8). In de vragenlijst had u daarentegen echter verklaard dat hij duizend dollar betaald had (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, vraag nr. 3.5). Toen u op deze tegenstrijdigheid gewezen werd, ontkende u opnieuw voor de Dienst Vreemdelingenzaken dergelijke verklaringen te hebben afgelegd (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 19/01/2017, p. 13), wat geen aanvaardbare uitleg biedt voor de vastgestelde tegenstrijdigheid. Zoals hoger reeds werd aangegeven werden uw verklaringen u op de Dienst Vreemdelingenzaken voorgelezen, hebt u ze ook voor akkoord ondertekend, en verklaarde u bij het begin van uw gehoor geen opmerkingen te hebben bij het verloop van uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken.

De vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties hebben allen betrekking op de kern van uw asielrelaas en ondermijnen de geloofwaardigheid ervan bijgevolg ernstig.

De door u voorgelegde documenten tenslotte zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Uw rijbewijs en uw diploma bevatten louter persoonsgegevens en gegevens betreffende uw studies die hier niet in twijfel worden getrokken. Uw lidkaart van de politieke beweging "Nor Hayastan" bevat geen informatie die de door u aangehaalde vervolgingsfeiten kan staven. De USB-stick die beeldopnames bevat van een interview met Arakel Movsesyan door een televisiezender houden geen verband met uw beweerde persoonlijke vervolgingsfeiten. De röntgenfoto bevat evenmin enige informatie die uw beweerde vervolgingsfeiten kan ondersteunen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 1, A(2) van het Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, van het materiële motiveringsbeginsel en van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel. Tevens meent verzoekende partij dat door verwerende partij een manifeste appreciatiefout werd begaan.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. Waar verzoekende partij in haar verweer op summiere wijze het door haar voorgehouden asielaanvraag herneemt, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.4.1. Betreffende de motivering van verwerende partij, onder verwijzing naar informatie in het administratief dossier, dat er in Armenië actueel geen sprake is van een systematische vervolging om politieke redenen oppert verzoekende partij dat deze benadering van verwerende partij te algemeen en theoretisch is en onvoldoende rekening houdt met de toestand ter plaatse waarbij sommige situaties kunnen afwijken van de theorie. Onder verwijzing naar het Algemeen Ambtsbericht Armenië van april 2016, als bijlage 2 gevoegd bij het verzoekschrift, meent verzoekende partij dat oppositiepartijen en activisten wel degelijk het risico lopen op vervolging.

2.2.4.2. De Raad stelt evenwel vast dat uit het door verzoekende partij bijgebrachte Ambtsbericht niet blijkt dat er in Armenië sprake is van een systematische vervolging omwille van politieke redenen. Zo

heeft het door verzoekende partij in het verzoekschrift vermelde citaat het over het feit dat het lidmaatschap van een oppositiepartij niet leidt tot problemen met de Armeense overheid, dat de politie zich “soms” schuldig maakt aan intimidatie van en fysieke aanvallen op politieke activisten, dat bij aangifte “niet altijd” een gedegen onderzoek wordt gevoerd en dat activisten die een rechtszaak aanspannen tegen de politie, die om demonstraties te breken arrestaties verrichten en aanklacht indienen wegens het niet opvolgen van politieorders, deze dikwijls winnen daar de politie niet altijd conform de wet handelt. Dit beeld bevestigt dan ook de motivering van verwerende partij dat er inderdaad incidenten voorkomen waarbij politieke opposanten betrokken zijn, maar niet in die mate dat er actueel in Armenië sprake is van een situatie van systematische vervolging omwille van politieke redenen waardoor een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming noodzakelijk is.

Waar verzoekende partij suggereert dat met haar persoonlijke situatie, die zou afwijken van de theorie, onvoldoende rekening werd gehouden, stelt de Raad echter vast dat uit het administratief dossier en de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat de door verzoekende partij voorgehouden persoonlijke gegevens in overweging werden genomen en verwerende partij op grond van flagrante tegenstrijdigheden betreffende wezenlijke elementen van de beweerde asielproblematiek geen geloof hecht aan het door verzoekende partij aangebrachte asielrelaas.

2.2.5.1. Betreffende de door verwerende partij vastgestelde tegenstrijdigheden werpt verzoekende partij tegen dat deze niet als dermate belangrijk kunnen worden aanzien en meent zij dat de door haar aan de *protection officer* bij het gehoor op het Commissariaat-generaal desbetreffend gegeven toelichtingen wel degelijk aannemelijk zijn.

2.2.5.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij, in een poging de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, blijft steken in loutere vergoelijkingsen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

De Raad bevestigt dat tegenstrijdigheden aangaande de wijze waarop men is vervolgd, aangaande de mishandeling van de vader van verzoekende partij om reden van haar afwezigheid en aangaande het afkoopbedrag voor haar vrijlating wel degelijk wezenlijke elementen betreffen van het door verzoekende partij voorgehouden vervolgingsrelaas. Flagrante inconsistenties met betrekking tot dergelijke elementen verhinderen dan ook terecht ook maar het minste geloof te hechten aan het voorgehouden asielrelaas.

2.2.6. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij volstrekt geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.7. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Armenië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 8 en 9), en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 19 januari 2017 de kans

kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Armeens. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.10. Uit wat vooraf gaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.11. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT